



## בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 4182-04-21 הלל נ' נכסי דאושין  
בע"מ ח.פ. 512787482 ואח'

15 נובמבר 2023

אל: עו"ד תומר חיל  
אל: החשמונאים 91 מיקוד 6713308  
תל אביב - יפו

טלפון מרכז מידע: \*3852 077-2703333  
[www.court.gov.il](http://www.court.gov.il)

### מכתב מלווה

מצורף בזה מסמך פסק דין.

---

מזכירות בית המשפט

---

ב' כסלו תשפ"ד, 15 נובמבר 2023  
תאריך



## בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 4182-04-21

15 נובמבר 2023

לפני כבוד השופטת חופית גרשון-יזרעאלי – אב"ד

נציג ציבור (מעסיקים) מר צבי שטרן

התובע  
נמרוד הלל  
ע"י ב"כ עוה"ד רוי לוין ואריה פוקס

נגד

הנתבעים  
1. נכסי דאושין בע"מ  
2. עזרא דאושין  
ע"י ב"כ עו"ד אורן יצחק

### פסק דין

1  
2 לפנינו בקשות מטעם הנתבעת ומטעם התובע. הנתבעת עותרת לסילוק התביעה על הסף  
3 בשל מעשה בי דין והשתק והתובע מבקש להתיר לו פיצול סעדים.  
4

#### תמצית העובדות וההליכים

5  
6 העובדות בבסיס התביעה פורטו בפסק הדין שניתן ביום 18.12.21, כדלקמן:  
7 1. משך כשנה, מיום 27.11.16 ועד ליום 30.11.17, עבד התובע כאופה בנתבעת 1. הנתבע  
8 2 הוא דירקטור של הנתבעת 1 ומחזיק במרבית מניותיה.  
9  
10 2. במהלך תקופת עבודתו של התובע לא הופרשו עבורו הפרשות לפנסיה, אף שנוכו  
11 משכרו ניכויים לפנסיה. התובע הפקיד בעצמו הפקדות והמשיך לבטח את עצמו  
12 בקופה שהייתה קיימת ברשותו עוד קודם לכן. לאחר תום תקופת העבודה, החל  
13 מחודש פברואר 2018, הפקידה הנתבעת 1 הפקדות לזכות התובע לקופה פנסיונית,  
14 לטענתו בחסר.  
15  
16 3. התובע הגיש ביום 21.2.19 תביעה נגד הנתבעים לבית הדין לעבודה, ועתר לתשלום  
17 זכויות שונות עקב תקופת עבודתו וסיומה (ד"מ 51106-02-19, להלן גם: "התביעה  
18 הראשונה"). ביום 13.6.19 ניתן פסק דין בהיעדר הגנה בתביעה הראשונה. בין היתר  
19 נפסק לזכות התובע פיצויי פיטורים ו: "פיצוי בגין אי ביצוע הפרשות בסך 7,993 ₪"



## בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 4182-04-21

15 נובמבר 2023

- 1 בצירוף הפרשי הצמדה וריבית. הנתבעים שילמו לתובע את הסכומים שנפסקו  
2 בפסק הדין והוא נותר על כנו.
- 3  
4 4. התביעה הנוכחית הוגשה ביום 4.4.21 ובה טען התובע כי הוא סובל מנכות, וועדה  
5 רפואית מטעם חברת הביטוח הכירה ביום 18.5.20 בכך שמצבו תואם אי כושר  
6 בשיעור 50% מיום 1.11.17 ועד ליום 30.10.20. עם זאת, מאחר שהנתבעת לא  
7 הפרישה עבורו הפרשות פנסיוניות במועד, הודע לתובע ביום 10.6.20 כי השכר  
8 המבוטח על בסיסו מחושבת זכאותו לתגמולים נמוך באופן משמעותי משכרו הנכון  
9 באותה עת.
- 10  
11 5. משכך, עותר התובע לתשלום פיצוי מאת הנתבעים בסך 960,292 ₪, בשיעור ההפרש  
12 הנטען בין התגמולים המשולמים לו לבין התגמולים שיכול היה לקבל, לשיטתו, לו  
13 היו הנתבעים ממלאים אחר חובותיהם כדין ומפרישים עבורו הפרשות במועד.  
14 התביעה נגד הנתבע 2 מבוססת על טענה של הרמת מסך, כמו גם על הטענה כי  
15 הנתבעים היו מעסיקים במשותף.
- 16  
17 6. הנתבעים עתרו ביום 31.5.21 לסילוק התביעה על הסף, מהטעם שטענתו של התובע  
18 הנוגעת להיעדר הפרשות פנסיוניות במועד כבר הוכרעה בפסק דין, והוא מושתק  
19 מלהעלות את הטענה בשנית. כן נטען, כי אין יריבות בין התובע לנתבע 2. התובע  
20 התנגד לבקשה, וטען כי עילת התביעה בתיק זה נולדה ביום 10.6.20, מועד בו  
21 הודיעה לו חברת הביטוח כי התגמולים יחושבו על יסוד בסיס שכר נמוך יותר, בשל  
22 הפרשות הנתבעים בחסר ובאיחור.
- 23 ביום 21.6.21 ניתנה החלטת בית הדין, ולפיה לא התקיימו באותו שלב, טרם הגשת  
24 כתב ההגנה, נסיבות חריגות שהצדיקו סילוק התביעה על הסף. כן נקבע, כי מעיון  
25 בכתב התביעה עולה שעילת התביעה היא הפרת חובתו של המעסיק להפריש  
26 הפרשות לפנסיה במועד, עילה שכבר נידונה בהליך הקודם. עם זאת, התובע טרם  
27 איחור את המועד להגיש בקשה לפיצול סעדים. לאחר מכן הגיש התובע בקשה  
28 לפיצול סעדים אף שהבהיר שלשיטתו עילת התביעה הנוכחית אינה זהה לעילת  
29 התביעה בהליך הקודם.
- 30  
31 7. ביום 18.12.21 ניתן פסק דין בהליך, בו התקבלה הבקשה לסילוק התביעה על הסף  
32 בשל השתק, ונדחתה בקשת התובע לפיצול סעדים. בעקבות פסק הדין הגיש התובע



## בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 4182-04-21

15 נובמבר 2023

1 ערעור לבית הדין הארצי לעבודה (ע"ע 26637-01-22) וביום 12.7.22 ניתן פסק הדין  
2 בערעור בו נקבע כי התיק יושב לקיום דיון בבית הדין האזורי, כדלקמן:

3 "2. לאחר שבחנו את טענות הצדדים הן בעל פה והן בכתב, הננו  
4 סבורים כי היה מקום שבית הדין האזורי בנסיבות אלה ובטרם  
5 ידחה את הבקשה לפיצול סעדים, יקיים דיון, לרבות שמיעת  
6 עדויות וקבלת ראיות בשאלות העולות מהבקשה ולא לסלק על  
7 הסף מבלי לקיים דיון כלל. יודגש כי בית הדין עצמו סבר  
8 בהחלטתו מיום 21.06.21 כי יש מקום לדון בטענות הסף של  
9 הצדדים לגופן. חשוב לציין כי בהליך הקודם לתובענה שהוגשה  
10 על ידי המערער מושא ההליך שלפנינו, המשיבים לא הגישו כתב  
11 הגנה ולכן ניתן פסק דין בהיעדר הגנה מבלי נשמעו הצדדים גם  
12 בתובענה הראשונה.

13 3. ישנן טענות סף אשר מחייבות בדיקה עובדתית בטרם ניתנת  
14 החלטה הסוגרת את דלתות בית הדין בפני מתדיין שהגיש את  
15 תביעתו וזה המקרה שלפנינו. חלק מקביעותיו של בית הדין  
16 האזורי נכתבו כהשערות מבלי שהיה להן ביסוס עובדתי מבחינה  
17 ראייתית ועל כן אנו סבורים כי יש לקבל את הערעור.

18 4. משמעות קבלת הערעור היא כי יש להחזיר את עניינו של  
19 המערער לבית הדין האזורי על מנת שיתקיים דיון לגופן של  
20 הטענות גם בבקשה לסילוק על הסף וגם בבקשה לפיצול סעדים,  
21 תוך שמיעת עדויות והצגת ראיות.

22 5. לאור הטענות שנשמעו כאן בעיקר מפי ב"כ המשיבים, אנו  
23 סבורים כי יש מקום לשקול את צירופה של חברת הביטוח כלל  
24 בע"מ ובית הדין האזורי יחליט אם כצד דרוש או בכל אופן אחר".

25  
26 8. אחר הדברים האלה הגישו הצדדים ראיות נוספות, והסכימו כי בשלב זה אין צורך  
27 בצירופה של חברת כלל כצד להליך.

28  
29 9. ביום 11.6.23 נערכה ישיבת הוכחות, במהלכה העיד התובע. הצדדים סיכמו  
30 טענותיהם בכתב.

### תמצית טענות הצדדים

31  
32 10. לטענת התובע, הוא הגיש את התביעה הראשונה בתום לב, ולא סבר באותה עת כי  
33 הוא נמצא באי כושר קבוע. כשנה לאחר סיום ההליך הראשון פנה לקופת הפנסיה  
34 ולאחר בדיקה נקבעה לו תקופת אי כושר רטרואקטיבית. רק אז גילה התובע את  
35 המחדל הגדול של הנתבעים והשלכתו. במועד ניהול התביעה הראשונה התובע לא  
36 ידע כי ההפקדות המאוחרות של הנתבעים פגעו בשכר הקובע לתשלומי הנכות.  
37 אין מקום לסילוק התביעה ולחלופין יש מקום להתיר לתובע לפצל סעדיו,  
38 מהנימוקים הבאים:



## בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 4182-04-21

15 נובמבר 2023

- 1 א. התביעה הוגשה בתום לב והנתבעים עצמם פעלו בחוסר תום לב. הנתבעים אף  
2 לא מסרו גרסה עובדתית. עקב החמרה במצבו הבריאותי, פנה התובע בשנת  
3 2020 לקרן הפנסיה בחברת כלל. ביום 18.5.20 נקבעה זכאותו של התובע לאי  
4 כושר בשיעור 50% מיום 1.11.17 ועד ליום 31.10.20. ביום 10.6.20 נמסר לתובע  
5 כי מועד האירוע המזכה נקבע ליום 1.11.17 והשכר החודשי הקובע ממנו נגזרת  
6 הקצבה הוא 4,532 ₪, בעוד ששכרו בעבודתו אצל הנתבעים עמד על סך 14,453  
7 ₪. עילת התביעה נוצרה ביום 10.6.20 בעקבות קביעת הנכות של התובע, ולאחר  
8 שנשלחה אליו הודעת חברת כלל בדבר השכר הקובע.
- 9 ב. הנתבעים לא מילאו חובתם לפי חוק, ניכו משכרו של התובע ניכויים לפנסיה אך  
10 לא טרחו להעביר את הניכויים לקופה במועד. בהתאם להלכה הפסוקה ניתן  
11 לתבוע פיצוי בגין הנזק שנגרם לעובד בעקבות היעדר ההפקדות לפנסיה. הנתבע  
12 בחר להתחמק גם בהליך המשפטי ולא מסר גרסתו.
- 13 ג. בתביעה הראשונה נדרשו הנתבעים לתביעה כספית, לזכויות קוגנטיות. בתביעה  
14 זו העילה שונה, והיא מתבססת על עוולת הרשלנות.
- 15 ד. המועד בו נודע לתובע כי הוא זכאי לתגמולי אי כושר וכי התגמולים שיקבל  
16 נמוכים משמעותית עקב האיחור בהפקדות הוא לאחר שנבדק בוועדה רפואית  
17 ונקבעה נכותו. לא הייתה לתובע כל אפשרות לכלול בתביעה הראשונה את עילות  
18 התביעה והסעדים שתבע בתביעה זו.
- 19 ה. אם יוחלט כי העילה בתביעה זו זהה לתביעה הראשונה, יש להתיר לתובע לפצל  
20 סעדיו. פיצול סעדים נועד לתת לתובעים במקרים ראויים אפשרות למימוש  
21 זכויותיהם כאשר אי מתן ההיתר עלול לפגוע בזכות באופן שאינו ניתן לתיקון.  
22 פסק דין שניתן לאחרונה בסע"ש (אזורי ת"א) 27743-03-19 **שון דוד - די אס אן**  
23 **הפקות** (14.5.23) (להלן: "ענין שון דוד") תומך בטענות התובע.
- 24 ו. אין חולק כי התובע סבל מנכויות שונות משך שנים, אך נזקיו הקשורים לקביעת  
25 דרגת אי הכושר לא נקבעו במהלך ניהול התביעה הראשונה. הנכויות  
26 "השתכללו" לכדי קביעת דרגת אי כושר לפי הפוליסה רק מאוחר יותר. בהתאם  
27 למכתב הפיטורים, התובע פוטר מעבודתו ללא קשר למצבו הרפואי. הנתבעים  
28 מעולם לא טענו אחרת.  
29



## בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 4182-04-21

15 נובמבר 2023

11. **הנתבעים** טוענים, כי לאחר שניתן לתובע יומו, בהתאם לפסק הדין של בית הדין הארצי לעבודה, לא נסתרו הקביעות בפסק הדין של בית הדין האזורי והן אף בוססו והתחזקו, מהנימוקים הללו:
- א. מן המסמכים הרפואיים ומעדות התובע עולה ידיעה ברורה על היותו בנכות ובאי כושר, אשר אף הביאה את התובע להפסיק את עבודתו. התובע אישר בעדותו כי הבעיה הרפואית מקורה בתאונה משנת 2010 ובמהלך עבודתו חלה החמרה במצבו, עליה דיווח לוועדה הרפואית.
- ב. לתובע הוצגה פנייה לביטוח הלאומי מיום 8.7.18, טרם הגשת התביעה הראשונה, בה ביקש להכיר בפגיעה בעבודה שאירעה לכאורה ביום 15.11.17. התובע טען כי התאריך הוכתב לו על ידי ביטוח לאומי ומדובר במחלת מקצוע. בתביעה זו הצהיר התובע כי נאלץ להפסיק את עבודתו עקב מצבו הבריאותי. התובע לא הצהיר אמת, או לפני המוסד לביטוח לאומי או בתצהירו בבית הדין.
- ג. עוד הוצגה לתובע חוות דעת של ד"ר ששון הדר, ממועד הקודם לתביעה הראשונה, בה נכתב כי הוא מצוי באי כושר במועד זה.
- ד. במועד הגשת התביעה הראשונה התובע ידע, או יכול היה לדעת, אודות הפגיעה החיתומית שנובעת מהמחדל הנטען בדמות אי הפקדת הסכומים לקרן הפנסיה. התובע אף פעל לטענתו מול המעסיק בנושא. מכל מקום, התובע יכול היה לדעת אודות זכויותיו הביטוחיות לכל המאוחר במועד הגשת התביעה הראשונה. התובע אישר כי ידע שהמעסיק לא מפקיד עבורו הפקדות, והוא פנה פעמים רבות בנושא. התובע הגיש תביעה למוסד לביטוח לאומי בשנת 2018, קודם להגשת התביעה הראשונה לבית הדין. התובע מודע היטב למצבו הביטוחי, והפגין בקיאות רבה במונחים בתחום הביטוחי. התובע אישר כי הפקיד 500 ₪ בחודש בעצמו בשל החשש מאי ההפרשות. התובע בחר להגיש את התביעה הראשונה ורק לאחר שזכה בפסק דין החל למצות זכויותיו מול חברת הביטוח.
- ה. טענת התובע לפיה לא ידע אודות אי הכושר לפני הגשת התביעה הראשונה נסתרה והיא אינה עולה בקנה אחד עם המסמכים ועם עדותו.
- ו. הנתבעים הגישו כתב הגנה בהליך והציגו גרסתם. הדיון בטענת הסילוק על הסף הוא משפטי ולא עובדתי, אף לא נדרש לשיטת הנתבעים בירור עובדתי בסוגיה שעל הפרק.

30



## בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 4182-04-21

15 נובמבר 2023

### דיון והכרעה

1  
2  
3  
4  
5  
6  
7  
8  
9  
10  
11  
12  
13  
14  
15  
16  
17  
18  
19  
20  
21  
22  
23  
24  
25  
26  
27  
28  
29  
30  
31  
32

12. טענתו הראשונה של התובע היא כי התביעה שלפנינו מבוססת על עילה שונה, על עוולת הרשלנות (סעיף 47 לסיכומי התובע). התובע טוען כי הנתבעים לא עמדו בחובתם להפקדות פנסיוניות ולכן התובע מקבל קצבת נכות שאינה נגזרת משכרו בפועל.

גם לאחר שמיעת הראיות בתיק, כמצוותו של בית הדין הארצי לעבודה, נותרנו בדעתנו ולפיה יש לדחות טענה זו. שתי התביעות, התביעה הראשונה והתביעה שלפנינו, עילתן אחת: הפרת חובתו של המעסיק להפקיד עבור התובע הפקדות לפנסיה. כך, נפסק בכל הנוגע לענייננו בנסיבות דומות בע"ע (ארצי) 16350-11-11 עיזבון המנוח איגור איפראימוב ז"ל- ביליק פליקס תעשיות מתכת בע"מ (25.10.15) (להלן: "עניין איפראימוב"), כאשר נוהלו שתי תביעות, האחת לפיצוי חלף הפרשות לפנסיה והשנייה לפיצוי בשיעור פנסיית הנכות של העובד, כי: "עילת התביעה בשני ההליכים היא הפרת החברה את חובתה לבטח את המנוח בקרן פנסיה מקיפה, בהתאם להוראות צו ההרחבה, המהווה הפרת חוזה העבודה שבין המנוח לבין החברה".

13. בהתאם לכתב התביעה עילת התביעה אינה עוולת הרשלנות וממילא, אם אכן הייתה מושתת תביעתו של התובע על עוולת הרשלנות הרי שבית הדין לעבודה לא היה מוסמך לדון בה בהתאם להוראת סעיף 24 לחוק בית הדין לעבודה תשכ"ט – 1969.

14. מכאן, כי יש לדון בבקשת התובע לפיצול סעדים, בהתאם לתקנה 26(ג) לתקנות בית הדין לעבודה (סדרי דין), התשנ"ב-1991, שזו לשונה:

**"תובע שלא כלל בתובענה את כל הסעדים להם הוא זכאי בשל אותה עילה, לא ייחשב כמי שוויתר עליהם והוא יהיה זכאי לתובעם ובלבד שקיבל על כך רשות מבית הדין לא יאוחר ממועד הגשת התובענה הנוספת; בדונו בבקשה למתן רשות כאמור, יתחשב בית הדין באלה:**  
1. התביעה קנטרנית או טורדנית;  
2. התביעה הוגשה שלא בתום לב;  
3. נימוק אחר שעל פיו סבור הוא שיש לסרב מתן הרשות"



## בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 4182-04-21

15 נובמבר 2023

15. הלכה היא כי רק לעתים חריגות יתיר בית הדין לתובע לפצל סעדיו, כפי שנפסק, בין היתר, בפסק הדין בעניין בר"ע (ארצי) 489-12-16 עוזד בן שפרוט - אוניברסיטה העברית (21.03.2017):

"בבוא בית הדין לשקול בקשה למתן היתר עליו ליתן ביטוי לתכלית הראויה בדמוי יעילות דיונית והגינות דיונית כלפי הצד שכנגד, ואשר לפיה רצוי כי תובענות הנובעות מאותה עילה יתנהלו באופן מרוכז ולא לשיעורין. משכך, ראוי למנוע "מצב שבו אדם יתבע אך חלק מתביעה העומדת לו ויתיר ביזו זכות לתבוע בעתיד חלק נוסף ממנה. הגיונה של תקנה 26 לתקנות נעוץ ברצון לייעל את ההליך המשפטי, למנוע מהנתבע להיטרד מספר פעמים בשל אותה עילה ולסיים במסגרת אחת ובמועד אחד את כל ההתדיינות העומדות בין הצדדים – שהתובע יכול היה לכלול אותן בתובענה הראשונה" (ראו ע"ע (ארצ 300145/98 א. סוזי ו- 76 אחרים - בטחון אזרחי [פורסם בנבו] (23.10.00). לאור תכלית ראויה מתן היתר לפיצול הסעדים ניתן במקרים חריגים בלבד, ולא כדבר שבשגרה".

16. בענייננו, מעדותנו של התובע עלה כי עוד קודם לניהול התביעה הראשונה בשנת 2019 היה מודע לכך שהוא סובל מבעיות בריאות קשות המגבילות את כושרו להשתכר. התובע הגיש תביעה להכרה בפגיעה בעבודה למוסד לביטוח לאומי בשנת 2018 והעיד לפנינו כי כבר בחודש אפריל 2018 נבדק על ידי רופא תעסוקתי אשר קבע כי בעיותיו הרפואיות פוגעות בכושר העבודה, וכדברי התובע בעדותו (ההדגשות, כאן ולהבא, אינן במקור):

עו"ד יצחק: ד"ר, רגע. בגלל המיקרופון. כותב מר, סליחה, ד"ר ששון הדר, נתבקשתי ע"י מר נמרוד הלל לחוות דעתי להערכת כושר עבודה והבדיקה נערכה אצלי בתאריך 01/03/2020. בדיקתו הקודמת הייתה בתאריך 29/04/2018. כלומר, היה לך כבר בדיקה אצל רופא תעסוקתי לעניין אי כושר באפריל 18. למה לא צירפת אותה?

העד, מר הלל: מי אמר שלא צירפתי אותה?

...

העד, מר הלל: הופנית ע"י הרופא משפחה שלי. עו"ד יצחק: יופי, הלכת לרופא תעסוקתי כי טענת שאתה באי כושר, שאתה לא יכול לעבוד.

העד, מר הלל: תסתכל עמוד 43. רשום בסוף סיכום ביקור ייעוץ רופא תעסוקתי, אז הלכתי לרופא תעסוקתי. היות ואני סובל מבעיות אורתופדיות בכל חלקי הגוף והיות שלכל דבר אתה צריך ללכת לרופא אחר ובנפרד ואף אחד לא יכול לחבר את זה לתמונה שלמה, הרופא משפחה שלי הציע שאני אלך לרופא תעסוקתי. עו"ד יצחק: והלכת.





## בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 4182-04-21

15 נובמבר 2023

1 העד, מר הלל: הלכתי, ודאי.  
2 עו"ד יצחק: ומה הוא אמר לך? אתה לא באי כושר?  
3 העד, מר הלל: הוא רשם.  
4 עו"ד יצחק: אמר שאתה באי כושר.  
5 העד, מר הלל: הוא רשם שיש לי בעיה קשה ושאני באי  
6 כושר עבודה" (עמוד 6 שורות 4-25)  
7

8 17. התובע העיד אמנם כי במועד הגשת התביעה הראשונה לא ידע שיגיע למצב של אי  
9 כושר עבודה (עמוד 8 שורות 20-22), אולם מיד לאחר מכן הסביר כי כבר במהלך  
10 תקופת העבודה פנה לממונה עליו פעמים רבות בדרישה להפקדות לביטוח פנסיוני  
11 בפרט לאור מצבו הגופני, כדלקמן:

12 "...עצם העובדה שהוא עבר על החוק, לא העביר את הכספים שלי  
13 של הפנסיה והיום, במצבי הנוכחי, כשאני עומד בערך לפני 4 או 5  
14 ניתוחים עדיין לפניי, לא יודע. נראה לי שמישהו צריך לקחת  
15 אחריות על העניין. במיוחד שהוא יודע את זה, במיוחד שהוא היה  
16 מודע למצב הגופני שלי, במיוחד שביקשתי ממנו עשרות פעמים  
17 והוא התעלם מהעניין..." (עמוד 8 שורות 26-30).  
18

19 מכאן ברי, כי כבר בתקופת העבודה התובע היה מודע לאפשרות לפגיעה בזכויותיו  
20 הביטוחיות במקרה של אי כושר מעבודה כתוצאה ממחדלה של הנתבעת, על רקע  
21 מצבו הבריאותי.

22  
23 18. בנסיבות אלה, אין מנוס מלקבוע, שוב, כי לא ניתן לאפשר לתובע לפצל סעדיו לאור  
24 ההלכה הפסוקה בהקשר זה, כפי שנקבעה בעניין איפראימוב, בזו הלשון:

25 "נסיבות המקרה הנדון, גם בהנחה שחלה תקנה 26(ג) וניתן  
26 לבקש פיצול סעדים, בין במסגרת ההליך הראשון ובין במסגרת  
27 ההליך הנוכחי (דבר שלא נעשה על ידי המערער), לא היה מקום  
28 להתיר פיצול סעדים. זאת, נוכח העובדה כי כבר בעת קדם משפט  
29 בהליך הקודם, בטרם הוגשו ראיות בתיק, היה המנוח חולה מאד  
30 והוכר כנכה 100% על ידי המוסד לביטוח לאומי. בנסיבות אלה,  
31 היה נכון יותר שהמנוח יתקן את כתב התביעה ויתבע פיצוי בגין  
32 אבדן פנסית נכות במסגרת ההליך הראשון".  
33

34 19. אף בפסק הדין של בית הדין האזורי לעבודה בתל אביב בעניין שון דוד, אליו הפנה  
35 התובע, אין כדי לסייע לו. ראשית, אין המדובר בפסיקה מחייבת, ושנית, וחשוב  
36 מכך, בעניין שון דוד התקבלה בקשת התובע למחוק מתביעתו המקורית את הסעד  
37 הנוגע להפרת החובה לבטחו בביטוח פנסיוני ורק לאחר מכן התקבלה בקשה למתן  
38 היתר לפיצול סעדים.



## בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 4182-04-21

15 נובמבר 2023

- 1 20. סיכומו של דבר, על אף ההבנה למצבו של התובע ולהשלכת הכרעתנו מתקבלת  
2 הבקשה לסילוק התביעה על הסף מחמת השתק עילה. בהתאם להלכה הפסוקה  
3 המחייבת בהקשר זה אין מנוס מדחיית הבקשה לפיצול סעדים.  
4  
5 21. לנוכח הנסיבות החריגות, מחדלה החמור של הנתבעת ומצבו של התובע אין צו  
6 להוצאות.

- 7  
8  
9  
10

ניתן היום, ב' כסלו תשפ"ד, (15 נובמבר 2023), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.

נציג ציבור מעסיקים  
מר צבי שטרן

חופית גרשון-יזרעאלי,  
שופטת- אב"ד

- 11  
12  
13